

[Udenrigsministeren.]

nu finder der en Kontrol Sted i Henhold til en Rest af Krigstidslovgivningen, en endnu bestaaende midlertidig Lov fra 1914, der giver Justitsministeriet Adgang til at stille Betingelser for Udførsel i visse Tilfælde, og Forholdet er da i Øjeblikket dette, at Udførsel af Vaaben fra Danmark ikke foregaar uden Samtykke fra Justitsministeriet, og med Hensyn til Tildeling af saadan Tildelse følger Justitsministeriet i Øjeblikket Regler, som er fuldt overensstemmende med Konventionens Bestemmelser. Derfor vil man altsaa fremtidig kunne følge de samme Regler, som i Øjeblikket anvendes. Dertil kommer, at der allerede nu offentliggøres en Statistik med Hensyn til Vaabenudførsel. Her er der en Forskel, idet denne Statistik nu offentliggøres samlet, saa den er til at overskue, en Gang om Aaret, medens den efter Reglerne her skal offentliggøres fire Gange om Aaret med kort Varsel, Varsel af 2 Maaneder. Den nuværende Offentliggørelse med Angivelse af Bestemelseslandet finder Sted i det graa Hæfte, som udkommer fra Statistisk Departement, med Skildring af Danmarks Vareomsætning med Udlandet i det foregaaende Aar. Den foreligger f. Eks. i Aar for Aaret 1928. Det er ikke den eneste Offentliggørelse, der nu foregaar, der foregaar tillige en Offentliggørelse gennem Folkeforbundets Myndigheder af den danske Vaabenudførselsstatistik, paa samme Maade som af andre Landes Vaabenudførselsstatistik, en Offentliggørelse, som fremkommer i et Hæfte en Gang om Aaret fra Folkeforbundets Side, ligeledes med Angivelse af bestemte Lande.

Nogen stor Forskel vil der ikke indtræde paa dette Omraade ved den Traktat, som her er Tale om. Er den da ikke overflødig? Efter min Mening paa ingen mulig Maade. Den vil have den afgørende Betydning, at der kommer et fast Grundlag, en fast Regel, indenfor hvilken de øjeblikkelige siddende Regeringer kan udøve deres Skøn over, hvorledes de vil benytte Retten til Kontrol med denne særegne Art af Udførsel, hvortil i givne Situationer saa mange Betæneligheder kan knytte sig. Det er den ene store Betydning, at man faar et fast Grundlag, indenfor hvilket Beslutningerne i hvert Tilfælde maa tages, og udenfor hvilket ingen dansk Regering vil kunne gaa. Men dernæst har det den Betydning, at hvis denne Konvention træder i Kraft, vil den Gruppe af andre Lande, som tiltræder Konventionen, blive bundet til at følge de samme Regler, hvori der

ligger en Interesse baade for os og for den samlede Gruppe af Stater.

For at Konventionen skal faa Gylighed, skal den bekræftes af 14 Stater. Jeg nævnte før, at nogle og tredive Stater har underskrevet den, men saa stærke har de mangeartede modstridende Interesser i hvert Land været, at indtil dette Øjeblik har kun 7 Stater endeligt bekræftet denne Aftale. Blandt de 7 Stater er en af de europæiske Stormagter, nemlig Frankrig, og en Stat, som vi i mange Henseender saa vidt gørligt plejer at holde Fodslag med, nemlig Holland. Endvidere skete der ved sidste Delegeretmøde det, at den engelske Regering gennem Robert Cecil under Indtryk af hele Rækken af Forhandlingerne i tredje Kommission erklærede, at som et væsentligt Bidrag til Fremme af Folkeforbundets Arbejde paa det militære Omraade ønskede den engelske Regering at ratificere Konventionen. Dette maa antages at ske for næste Folkeforbundsmøde; hvis Danmark saa ogsaa ratificerer, vil mindst 9 Stater have ratificeret, saa at der kun mangler 5, og jeg skulde tro, at i hvert Fald Indtrykket fra den engelske Beslutning vil paavirke saa mange andre Stater, at man med nogenlunde Føje kan gøre Regning paa, at de Interesser, som rejser sig med saa stor Lidenskab i forskellige Lande mod Bestemmelser af denne Karakter, vil kunne være overvundet før eller under næste Delegeretforsamling. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere end, at det vil være rigtigt for Danmark at yde sit Bidrag til, at Antallet 14 kan naas, og naar det først er naaet, kan det vel ventes nogenlunde hurtigt at ville vokse. Man vil derved bidrage til, at der sker et væsentligt Skridt hen imod Fyldestgørelse af en af Hovedbestemmelserne i Folkeforbundspagtens Artikel 8. Det kan siges, at Forhandlingerne herom ikke hører til de mest ærefulde i Folkeforbundets Historie, og det kan ogsaa siges, at hele Forhandlingen om Artikel 8's Udførelse er af afgørende Betydning for Folkeforbundets Myndighed og Anseelse. Enhver, der ønsker at fæstne og forøge Folkeforbundets Myndighed og Folkenes Tro paa det, maa bidrage sit til, at denne Konvention hurtigst muligt føres ud i Livet.

Gerhard Nielsen: I de Bestræbelser, der siden Verdenskrigens Afslutning har været udfoldet for at skabe Fred og god Forstaaelse blandt Folkelagene, er det en Selvfølge, at Spørgsmaalet om Fremstilling af og Handel med Vaaben til Krigsbrug har spillet en betydelig Rolle, og man ser da